

DE BRUILOFT VAN HET LAM

7 Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid.

8 En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen. Openbar. 19

Meestal is het aangenaam te worden uitgenodigd, om te gaan naar een bruiloftsfeest. In het Hebreeuws heet een Joods huwelijk: **“Simcha”**. Dit woord betekent niets anders dan een **zeer vreugdevolle gebeurtenis!**

Wanneer wij ons oor te luisteren leggen bij wat Jezus heeft gesproken, dan heeft Hij het oude Joodse huwelijk gebruikt met alle voorbereidingen, om te wijzen op de verhouding tussen Hem en Zijn gemeenten en meteen naar zijn tweede komst op aarde.

In het oude Bijbels traditioneel Joods huwelijksgebeuren, komen er **drie fasen** in voor, welke ons meer licht geven over het levensdoel van het Bijbelgetrouwe christendom en huwelijk. (Sola scriptura).

(Je hebt ook on-Bijbelse tradities) (Bijbelse basis: Hosea 2:19 de drie fasen van verloving.)

Christenen zijn mensen die optrekken en een verlangen kennen naar het beloofde hemelse bruiloftsfeest van Jezus Christus, Lam van God, als bruidegom, en Zijn gemeente als bruid!

Een gelukkig huwelijk is altijd Gods bedoeling. Maar hoe is het vandaag als men God vergeet?

18 Ook had de HEERE God gesproken: Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij.gen.2

Hier vinden wij dat Gods gedachten enkel wijzen in de richting van een huwelijk tussen een man en een vrouw. God stelde de vrouw als een hulp voor de man, welke bij hem goed past, in alles. God leeft mee in die gebeurtenissen, en wilde dat ze beiden gelukkig zouden zijn. Onder dit “passen” wil God helpen, de juiste vrouw bij de juiste man in alles!

De satan maakte een eind aan het geluk van het eerste koppel, door twijfel te zaaien, en Gods woorden te verdraaien, net als vandaag met valse Bijbelvertalingen! Gevolg: het onnodig sterven van de mens door ongehoorzaamheid!

De eerste stap van dit oude Joodse huwelijk: “shiddukhin”

In de oudheid, was het de gewoonte, dat de vader van de bruidegom zich compleet inzette, om voor zijn zoon, om een bruid te zoeken. Hij deed het zelf, of stelde soms iemand aan om die belangrijke opdracht te vervullen, zo heb je ook geen vooroordeel!

Wat deed Abraham?

1 Abraham nu was oud en wel bedaagd; en de HEERE had Abraham in alles gezegend.2 Zo sprak Abraham tot zijn knecht, den oudste van zijn huis, regerende over alles, wat hij had: Leg toch uw hand onder mijn heup,3 Opdat ik u doe zweren bij den HEERE, den God des hemels, en den God der aarde, dat gij voor mijn zoon geen vrouw nemen zult van de dochteren der Kanaanieten, in het midden van welke ik woon;4 Maar dat gij naar mijn land, en naar mijn maagschap trekken, en voor mijn zoon Izak een vrouw nemen zult. Gen.24

Die eerste stap komt er op neer om eerst de gepaste maagd te vinden, in samenwerking vertrouwend, en zoekende naar Gods wil, en zeker al geen ongelovige uit het afgodisch Kanaan!. Dan gaat men een “overeenkomst” maken en spreken over een bepaalde dure bruidsprijs, welke Abraham voor de bruid zou opofferen.

Het geestelijke principe welke wij hier in terug vinden is “het overeenkomen”. Men diende het “eens” te worden in “het denken” met elkaar, de liefde zou later openbaar worden.

Hier begint het allemaal in feite voor ieder mens. Jezus wijst op het feit dat God, als Zijn Vader, en zo zou Hij zelf de prijs zal betalen voor het verkrijgen van de bruid, de gemeente, de ecclesia.

Een mooie bruid ging toen alles te boven, dat was wel het duurste en het meest begeerde wat een man kon en wilde verkrijgen, het was de grootste wens en verlangen van de iedere bruidegom.

Het overeenkomen ging natuurlijk eerst over die prijs. Wel de prijs die God de Vader, betaalde voor de bruid, de gemeente liet hij optekenen onder deze woorden:

16 Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Joh.3

God betaalde de prijs met het bloed van zijn enige zoon!

Allen die in Jezus Christus geloven zoals beschreven in de Bijbel, zijn dan mensen die **het eens zijn geworden met wat God**, hun Schepper, als levenswijze vraagt. Wie dus op de Bijbel vertrouwt is door God betaald, want hij behoort nu tot de bruid, de gemeente van Jezus Christus, momenteel nog op de aarde.

1 Cor. 6:20 Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.

Het huwelijkscontract werd bij de eerste stap al getekend, nog voor de verlovingsdag en de huwelijksdag. Maar nu stelt zich de vraag : **Hoe kun je weten** dat God zich ook heeft verbonden, met wie nu in Jezus gelooft?

Paulus laat ons het volgende weten: **2 Cor.1:22 Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des Geestes in onze harten gegeven.** (2 Cor.5:5, Efeze 1:14)

Hier vinden wij dat God zijn Geest in de mens implanteert, en laat inwonen, en neemt dan die mens aan, als zijn aangenomen kind, als gevolg van een wederzijdse inzet.

Hieraan onderkent gij de Geest Gods: iedere geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; (1Joh.4)

De tweede stap: het begin van de verlovingsstijd in het oude gebruik: “Eyrusin” (Ondertrouw)

22 Die een vrouw gevonden heeft, heeft een goede zaak gevonden, en hij heeft welgevallen getrokken van den HEERE.(STV)

22 Vindt u een goede vrouw, dan hebt u het goed getroffen; beschouw haar als een geschenk van de HERE.(boek) Verder eens lezen (Joh.3:27-29)

Onder de **“huppah”** (bruiloftsluifel) beloven ze dan elkaar te huwen, en het verbond of de overeenkomst te respecteren. Hier kwam dan de keuze: **blijven of weglopen**. Zoals ieder mens kan kiezen voor of tegen Jezus. Dit hield al een trouw in aan elkaar. Er werd een **beker wijn gedeeld**, om het verbond te sluiten.

Deze beker wijst precies symbolisch naar de beker van het nieuwe verbond in het bloed van Jezus. Wie hieruit drinkt, toont openlijk aan, trouw te blijven aan de overeenkomst om later te huwen!

In die tijd, na het verlovingsfeest, bleven de partners nog steeds onder het ouderlijke dak, woonden nog niet samen, hadden ook nog geen seks. Die tijd duurde ongeveer een jaar lang. Het lijkt voor de heidenen (niet Joden) onvoorstelbaar. Wanneer wij zien hoe onze maatschappij op dit vlak in moreel verval is gekomen.

Bij dit verlovingsfeest waren bruid en bruidegom in het wit gekleed, hun zuiverheid weerspiegeld! Vandaag zijn dit uitzonderingen, vandaar veel echtscheidingen! Denk anderzijds nu aan uw doopfeest!

De bruid hield zich nog een tijdlang bezig met haar kostelijk bruidskleed, zonder vlek of rimpel voor de grote dag.

Gedurende die tijd, had **de bruidegom** de tijd om het huis te bouwen of in orde te maken.

Dit huis werd altijd gebouwd op het grondbezit of de eigendommen van de vader!

Wat een prachtig beeld, waar Jezus naar verwijst:

Joh. 14:2 In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden.

Deze overeenkomst vernietigen kon, door een religieuze echtscheiding aan te vragen door de echtgenoot. Doch was een schande.

Het tegenbeeld maakt duidelijk dat geloofsafval mogelijk is. Wie niet trouw blijft, behoort niet verder tot de bruidegom. Wie de Here niet echt verwacht uit wat zal hij zijn kracht putten! Let erop hoe ook Israël tijden kende van afvalligheid, waarbij de profeten ernstig waarschuwden in hun optreden. Denk aan België, Europa, niet beter dan Israël toen.

1. Hoort des HEEREN woord, gij kinderen Israels! want de HEERE heeft een twist met de inwoners des lands, omdat er geen trouw, en geen weldadigheid, en geen kennis van God in het land is; 2 Maar vloeken en liegen, en doodslaan, en stelen, en overspel doen; zij breken door, en bloedschulden raken aan bloedschulden. 3 Daarom zal het land treuren, en een iegelijk, die daarin woont, kwelen, met het gedierte des velds, en met het gevogelte des hemels; ja, ook de vissen der zee zullen weggeraapt worden. Hosea 4

DE DERDE STAP: HET BRUILOFTSFEEST “Nissuin”

Vandaag is er het verschil in het Joods gebruik, verloving en huwelijk vallen nu ook samen. Zo kan men minder de geestelijke achtergrond goed begrijpen **waarop Jezus steeds echt zinspeelde.**

De bruid droeg sinds het verlovingsfeest **een sluier** in het openbaar, dat wees erop dat zij al **gekocht en betaald** werd door de bruidegom, en dat zij **onder het gezag komt van haar man**, in tegenstelling tot de ongelovigen. Ze gedroeg zich ook anders dan de andere maagden in de maatschappij. De gemeente, de bruid, kent ook geen wereldgelijkvormigheid. (Rom.12:2).

Voor de ongelovige heiden is dit vandaag verwerpelijk!

In de tijd van Jezus, gaf de vader van de bruidegom, slechts toelating aan zijn zoon, om zijn bruid op te halen, op het moment dat **alles in orde was** voor het bruidsvertrek en het bruiloftsfeest! Hij gaf de start

om met fakkels, sjofars en muziek in luide optocht, te gaan naar het huis van de bruid, om ze op te halen voor het feest.

Het doet denken aan:

*36 Doch van dien dag en die ure weet niemand, ook niet de engelen der hemelen, **dan Mijn Vader alleen.** 37 En gelijk de dagen van Noach waren, also zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen. Matth.24*

16 Want op een teken, op het geroep van den Aartsengel en de bazuinstoot van God, zal de Heer zelf uit de hemel nederdalen, en allereerst zullen zij verrijzen, die stierven in Christus; 17 eerst dan zullen wij, die leven en achterblijven, tezamen met hen worden weggevoerd op de wolken, den Heer tegemoet in de lucht. En zó zullen wij altijd bij den Heer blijven. 1 Thess.4

Het bruiloftsfeest zou zeven dagen duren!

R.GAYTANT

